

Zamyslenia na týždeň po 20. nedeli po Svätej Trojici

Utorok 16. októbra 2018

Piesne: ES č. 252, 490

Text: L 5, 12 – 16

„12Keď bol v ktoromsi meste, ajhľa, bol tam muž, úplne malomocný, a keď uvidel Ježiša, padol na tvár a prosil Ho: Pane, keby si chcel, mohol by si ma očistiť. 13Ježiš vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: Chcem, buď čistý! A malomocenstvo hneď odišlo od neho. 14I rozkázal mu Ježiš: Nehovor o tom nikomu, ale choď, ukáž sa kňazovi a ľuďom na svedectvo obetuj za svoje očistenie, ako nariadil Mojžiš. 15Ale chýr o Ňom sa tým väčšmi šírila a schádzali sa veľké zástupy, aby Ho počúvali a aby uzdravoval ich choroby. 16On sa však utiahol na púšť a modlil sa.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Keby ste mali pomenovať nejaký príbeh lásky – „love story“, ktorý príbeh by vám prišiel na um? Rómeo a Júlia, Kleopatra a Marcus Antonius, Tristan a Izolda alebo Kráska a zivera? Možno tým krásnym príbehom lásky by bol váš príbeh – príbeh manželov, rodičov, priateľov. Myslím si však, že ten najväčší príbeh lásky je zachytený v niekoľkých slovách. Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho (J 3, 16). Tento príbeh sa netýka len dvoch osôb. Pán Boh do príbehu s Ním pozýva každého. Prichádza k nám vo svojej láske a pokoji. Prichádza k nám aj napriek nášmu hriechu, nepokoju. Nevyžaduje od nás dokonalosť. Prichádza do nášho života práve kvôli našim hriechom. Nehľadá na ich veľkosť. Odpúšťa nám ich, keď Ho o to poprosíme. On chce, aby sme boli čistí a aby sme mali nový život. To je príbeh Božej lásky voči nám. Vidíme to aj v dnešnom evanjeliu. Predstava života človeka „odsúdeného“ na život s malomocenstvom, je strašná. Ktokoľvek túto hroznú chorobu mal, musel žiť život v samote. Bez akéhokoľvek blízkeho človeka. Musel žiť s pohľadmi ľudí, v ktorých si mohol prečítať zhnusenie, strach, odpor, pobúrenie a možno aj odsúdenie. Dnes už síce nestretávame malomocných ľudí na uliciach miest, ale častokrát sa stretáme s ľuďmi, ku ktorým sa správame akoby malomocní boli. Je smutné, že sme toho schopní. Pán Ježiš však zbúral bariéru nelásky a búra ju aj dnes. On sám, možno aj napriek hlasným upozorneniam a varovaniam, sa stretáva s malomocným mužom. Vystiera k nemu ruku a dotýka sa ho. Človeka, ku ktorému sa nikto nesmel ani len priblížiť, nie sa ho ešte aj dotknúť. Ale Pán Ježiš sa ho dotýka a očisťuje ho z jeho malomocenstva. Dáva mu nielen zdravie, slobodu, ale najmä nový život. Ak by sme

malomocenstvo prirovnali k hriechu, k nášmu hriechu, potom sa to isté deje aj v našom živote. Pán Ježiš k nám prichádza, keď priznávame svoju pýchu, samospravodlivosť, hnev, závisť, nelásku, hnev – náš hriech. Dotýka sa nás a odpúšťa nám. Očisťuje nás. Skrze Jeho odpustenie spoznávame veľkú milosť a slobodu nového života v Ňom. Jeho láska voči nám sa nikdy nekončí... a tak ani Jeho príbeh lásky s nami. Amen.

Modlitba:

Pane, keby si chcel, mohol by si ma aj dnes očistiť! Nechcem chodiť v chorobe hriechu. Chcel by som byť čistý! Prosím, odpusť mi všetko to, s čím zápasím a čo mi bráni prísť bližšie k Tebe. Pane Ježiši, jedine Ty môžeš zbúrať bariéry medzi mnou a inými, medzi mnou a sebou, medzi mnou a Tebou. Ďakujem, že u Teba je milosť, uzdravenie, odpustenie. Ďakujem, že Tvoja láska sa nekončí. Amen.

Mgr. Slávka Danielová, zborová kapláňka v CZ ECAV Martin